

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 2. Ecclesia Germaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. A.C. 1163. stabat, dicens, a Summo Pontifice sibi demandatum fuisse, ut Archiepiscopum Regi obedientem efficeret. Atque Regem jurejurando affirmasse, in eo solo totius negotii cardinem verti, ut, qualicumque Archiepiscopi consensu accedente, honori Regio coram Regni Principibus consuleretur. Tandem Thomas Oxonium ad Regem se conferens promisit, se vocem illam, qua Rex tantopere offenderetur, mutaturum esse. Audito Archiepiscopo, Rex quidem delinitus videbatur, volebat tamen, ut Episcopi in Conventu publico, præsentibus etiam Principibus, promitterent, se Consuetudines esse servaturos.

§. II.

Ecclesia Germaniæ.

Dordeck.
an. 1163.

Sup. Lib.
LXX.

Fridericus Imperator, Festo Paschæ, quod hoc anno in diem vigesimam quartam Martii incidebat, celebrato, in die octava, illius mensis ultima, convocatis Principibus, Comitia Moguntiaë egit. Cives Moguntini ferme omnes auferant, memores, quid meriti essent, cæde Episcopi sui ante triennium peracta, pauci vero remanserant, quibus modicæ opes erant, & non nulli quibus Imperator veniam concesserat. Aliquis ex numero conjuratorum captus & capite plexus est. Abbas S. Jacobi in conspe-

conspectum Imperatoris pertractus & Sæcul. XII.
 accusatus inducias obtinuit, ut diceret A.C. 1164.
 causam. Sed cum objecta diluere non
 posset, ex Monasterio & tota provincia
 ejicitur. Monachi in quadam domo in-
 clusi sunt, unde aliqui per fenestras, alii
 alia via, evaserunt. Ceteri abire jussi;
 atque ita Officium Divinum in illo mo-
 nasterio cessavit. Urbis mœnia, jubente
 Imperatore, solo æquata, non ante, quam
 regnante ejus successore, post annos tri-
 ginta septem restaurata sunt. Anno se- *Id. 1200.*
 quente, millesimo centesimo sexagesimo *Id. 1164.*
 quarto, cum Conradus, electus Archie-
 piscopus Moguntinus, Alexandro Papæ
 se submisisset, Imperator indignatus, eo
 e Sede sua pulso, Christianum antea ele-
 ctum, in solium Archiepiscopale in-
 trusit.

In Saxonia Geroldus Episcopus Ol-
 denburgensis, impetrata a Duce Henri- *Hist. Archie-*
 co Leone licentia Sedem suam Lubecam *pisc. Brem.*
 transferendi, ibidem duodecim Præben- *p. 104.*
 das & decimam tertiam pro Præposito *Helmold.*
 fundavit. Deinde, Jus Decimarum a *lib. 1. c. 92.*
 pud Holsatas introducere cupiens, ad
 cives Burnhudenses Epistolam dedit, in
 qua hoc debitum prædicat tanquam
 præcepto Divino institutum, quo non
 impleto, reliqua nihil prodesent. At
 populus ille indocilis respondit, nunquam
 se se huic jugo submissurum esse, sub
 quo

Sæcul. XII.
A. C. 1164.

quo omnes Christiani ab Episcopis, maximam Decimarum partem in luxum convertentibus, opprimerentur. Qui vero hæc Clericis objiciebant (inquit Helmoldus Presbyter, illius ævi Scriptor) a veritate non multum discedebant. Episcopus responsum ferox ad Ducem Leonem detulit, qui Holsatæ incolis præcepit, nisi se iratum sentire vellent, Decimas darent, exemplo aliorum populorum, quorum terræ necdum tamdiu colerentur, & bellorum turbinibus magis essent expositæ. Nihilominus pervicaces Holsatæ reponere ausi sunt; nunquam fore, ut Decimas, quas Majores sui nescivissent, darent. Male se, igne tectis subjecto, migrare e patria. Jamque Episcopo, Comiti, omnibusque advenis, Decimas persolventibus, perniciem machinabantur, patria flammis vastata in Daniam fugituri. Sed pessimis consiliis obstiterunt fœdera, inter Regem Daniæ & Ducem Saxonie renovata, in quibus promissum, alterum alterius transfugas non esse recepturum. Ergo Holsatæ Juri Decimarum se subicere coguntur & promittere, singulos patresfamilias imperatam frumenti copiam tradituros esse. Ecce vero, cum omnibus conditionibus conscriptis, jam sigillum apponendum esset, & Notarii unam auri marcam, pro more sibi debitam

tam, exigèrent, Holsatæ indomiti nec obolum quidem se daturus clamarunt. Sicque pacta imperfecta relicta sunt. Bellum quoque postea recrudit, & intercessit obitus Episcopi, qui eodem anno millesimo centesimo sexagesimo tertio ex hac vita migravit.

§. III.

Conventus Clarendonensis.

Anno sequente millesimo centesimo sexagesimo quarto, mense Januario ex eunte, Rex Angliæ Regnum convocat universum, ut in eo Conventu reciperentur Consuetudines, quod se facturos esse Clerici olim negaverant. Rex instantius exigebat; ut Archiepiscopus Thomas, quod Oxonii sibi promiserat, præstaret, & Consuetudines approbaret, nulla addita conditione, *salvo Ordine nostro.* Sed Archiepiscopus, timens, ne si Regi, quod petebat, concederetur, deinde nullum in usu consuetudinum modum teneret, eo adduci non poterat, ut consentiret. Interim Saresberiensis & Norwicensis Episcopi, qui antiquum Regis metuebant odium, inter lacrymas Archiepiscopum rogabant; Clericorum suorum misereretur, nec se ipsum carceri dari, viros Ecclesiasticos opprimi, ipsos ambos capitis damnari vellet. Sed & Comites duo Archiepiscopum aggrediebantur,